

Sinds kort is het NSV (Nationalistische Studentenvereniging) opnieuw erkend in het Politiek en Filosofisch Konvent van de Universiteit van Gent. Met acht stemmen tegen zeven werden ze door de andere studentenverenigingen aanvaard als lid. Dat betekent: subsidies én gratis gebruik van de universitaire gebouwen. Traditionele studentenorganisaties vanuit liberale hoek zorgden voor een nipte meerderheid van één stem.

In 1982 werd het NSV uit datzelfde PFK gewipt na “the Battle of the Bottles”. Ondergetekende was toen aan een korte universiteitscarrière bezig die in datzelfde jaar zou aflopen naar aanleiding van een paar boude uitspraken aan het adres van een radicaal rechtse economie-prof Van Meerhaeghe. We hadden de man gedurende dat studentenjaar zelfs van het podium gehaald en buiten gezet. Eminente linkse professoren als Mandel, Boehm en Kruithof kwamen in de les zelf zijn wiskundige tabellen betwisten. Zij mochten dat. Ik niet. Diplomatie of tactiek waren nu ook niet de vakken waar ik best in was.

27 jaar later doet het NSV opnieuw zijn intrede. Tijden kunnen veranderen. Tijdens die Battle of the Bottles vlogen de flessen op de Blandijn heen en weer. Verscholen achter archiefkasten probeerden we de vijand te naderen. Die hadden echter een te goede bondgenoot gevonden in Coca Cola.

Ik verloor er nog een potentieel lief door. Ik ging zodanig op in de mij opgedragen taak, het vierendelen van straatstenen om die te gebruiken als munitie, dat ik 's anderendaags de kranten haalde. Ik dacht dit nog even te betwisten, maar ze had me duidelijk herkend: die lange met een helm op zijn hoofd, die er zo niet direct over kon en er dus eigenlijk bovenop stond. De ultieme forcing, die ik daags na mijn heldendaden had voorzien, ging niet door. Kussen met geweldenaars...dat was er over. Ik gooide mijn bloemen in de vaart en trok naar café de Krawietel. Zo ben ik aan de drank geraakt.

En toch is niet zoveel veranderd op al die tijd. De liberalen zijn nog even dubieus en 't Zal Wel Gaan stemt sindsdien eens voor en eens tegen. Links houdt tegenacties die vooral gericht zijn op het achterna lopen van de tegenstander. De mate waarin je die achterna loopt of waarin de confrontatie al dan niet fysiek wordt, is dan een discussiethema waarover op centrale en niet-centrale comités ganse bossen opgezet worden. Wie die discussie wint, heeft immers de beste papieren om het strijdtoneel te verlaten als de beste "antifascist". Een eretitel die je dan alweer kan gebruiken om zielen te winnen voor het clubje waarin je militeert.

Misschien wordt het toch wel tijd om de zaken eens grondig aan te pakken. Ik krijg een hekel aan het feit dat links de tegenstander voortdurend aan zet laat. In plaats van om de haverklap een soort van links carnaval in mekaar te steken tegen de aanwezigheid van uiterst rechts in universitaire gebouwen, neem je die toch beter zelf in? Toegegeven, het NSV kent er wat van: tijdens het laatste debat verzamelden ze Nick Griffin van de British National Party, samen met o.m. vertegenwoordigers van het Oostenrijkse FPÖ. Een bonte verzameling onguur tuig, holocaustontkenners enz... Ideaal toch om op dezelfde avond zelf een debat te organiseren? Extreem-rechts ontmaskeren blijft toch een opdracht?

Binnenkort is er uitspraak over een beroep tegen de erkenning van het NSV. Dat moeten die toch verliezen? Met één goed argument: het NSV, dat is namelijk geen studentenvereniging! De Raad van Beheer van het NSV bestaat uit vier personen, in 2008 voor vijf jaar verkozen: Edwin Truyens (mede-oprichter van het Vlaams Blok en geboren in 1954), Willem Van Dijck (parlementslid van het Vlaams Belang en geboren in 1969), Kristin Van Eycken (OCMW-raadslid van het Vlaams Belang en geboren in 1982) en Gert Gillis (Account Manager bij Kuwer, geboren in 1982).